

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 8Sžfk/72/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200340
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hatalová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018200340.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci žalobcu: VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s., so sídlom J. Jonáša 1, 843 02 Bratislava, IČO: 35 757 442, právne zastúpeného: advokátom JUDr. Pavlom Rakom, so sídlom AK Palisády 29/A, 811 06 Bratislava, IČO: 30 793 360, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 20099/2018 z 12.1.2018, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/41/2018-77 z 19.5.2020, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Vláda Slovenskej republiky uznesením č. 137/2015 z 18.3.2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii pre žalobcu na stavbu „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“, ktorej výstavbu zabezpečuje VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s. a vyslovila, že ide o významnú investíciu, ktorej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Zároveň uložila ministromi hospodárstva Slovenskej republiky povinnosť vydať osvedčenie o významnej investícii pre žalobcu na uvedenú stavbu do 31.3.2015.

2. Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky v zmysle bodu B1 uznesenia Vlády Slovenskej republiky č. 137/2015 z 18.3.2015 vydalo dňa 31.3.2015 osvedčenie, podľa ktorého stavba „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“ je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme.

3. Vláda Slovenskej republiky ďalším uznesením č. 354/2017 z 24.7.2017 schválila návrh na zmenu osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“ č. 14260/2015-1000-16178 v lokalite Bratislava, k.ú. S. T. D.. Následne Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vydalo dňa 28.7.2017 osvedčenie č. 07599/2017-4220-33717 na základe žiadosti o zmenu osvedčenia o významnej investícii na realizáciu stavby „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“ predloženej žalovaným dňa 25.5.2017 v zmysle uznesenia Vlády Slovenskej republiky č. 137/2015 z 18.3.2015 a v zmysle bodu B.1 uznesenia Vlády Slovenskej republiky č. 354/2017 z 24.7.2017.

4. Mestská časť Bratislava - Devínska Nová Ves stavebným povolením č. 2017/873/G/38/Vs z 12.9.2017, právoplatným dňa 22.9.2017 (ďalej len „stavebné povolenie“) povolila žalobcovi ako stavebníkovi stavbu s názvom „Rozšírenie kapacít obslužných činností pre halu H3a - rozšírený areál VW Slovakia a.s.“ na pozemkoch parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX Z. XXXX/XXX všetko k.ú. S. T. D..

5. Dňa 9.10.2017 Mestská časť Bratislava - Devínska Nová Ves ako správca miestneho poplatku za rozvoj rozhodnutím č. 1640002622/2017/5 vyrubila žalobcovi miestny poplatok za rozvoj v sume celkom 11.897,60 eur podľa zákona podľa § 7 ods. 2 zákona č. 447/2015 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='447/2015%20Z.z.%25237'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o miestnom poplatku za rozvoj a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 375/2016 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='375/2016%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (ďalej len „zákon č. 447/2015 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='447/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>“) a Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves č. 1/2017 na základe právoplatného stavebného povolenia č. 2017/873/ G/38/Vs.

6. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 20099/2018 z 12.1.2018 prvostupňové rozhodnutie č. 1640002622/2017/5 z 9.10.2017 potvrdil. Žalovaný svoje rozhodnutie založil na závere, že poplatníkovi vznikla poplatková povinnosť v čase, kedy stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť, t.j. dňa 22.9.2017, pričom poplatník nepredložil žiadny doklad k návrhu na začatie územného konania, k návrhu na začatie vyvlastňovacieho konania a ani k návrhu na začatie stavebného konania v zmysle § 3 ods. 4 zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“), na základe ktorého bolo vydané osvedčenie o významnej investícii. Pripomenul, že poplatková povinnosť podľa zákona č. 447/2015 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='447/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> pri miestnom poplatku za rozvoj vzniká dňom právoplatnosti stavebného povolenia, pričom u poplatníka VOLKSWAGEN SLOVAKIA, a.s. v čase vzniku poplatkovej povinnosti na základe stavebného povolenia z 12.9.2017, právoplatného dňa 22.9.2017 nemala stavba s názvom „Rozšírenie kapacít obslužných činností pre halu H3a - rozšírený areál VW Slovakia a.s.“ realizovaná na pozemkoch citovaných vo výrokovvej časti rozhodnutia, status významnej investície. K uvedenému dňu 22.9.2017 sa určujú zároveň všetky okolnosti rozhodujúce pre vyrubenie poplatku. V danom prípade žalobca až v odvolacom konaní predložil osvedčenie o významnej investícii. Mal ho ale pripojiť k návrhu na začatie stavebného konania podľa § 58 <aspi://module='ASPI'&link='50/1976%20Zb.%252358'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon <aspi://module='ASPI'&link='50/1976%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). Z uvedeného dôvodu po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaný prvostupňové rozhodnutia ako vecne a právne správne potvrdil.

II. Konanie pred krajským súdom

7. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) 9.3.2018 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 20099/2018 z 12.1.2018 s návrhom na jeho zrušenie spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vrátenia veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

8. Žalobca rozhodnutie správcu poplatku a žalovaného považoval za nezákonné, pretože správca poplatku nedostatočne zistil skutkový stav veci, vec nesprávne právne posúdil a skutkový stav bol v rozpore s administratívnymi spismi.

9. Nesprávne právne posúdenie veci žalobca dôvodil rozporom s § 1 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='175/1999%20Z.z.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Poukázal na to, že podľa osvedčenia ministerstva hospodárstva stavba „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“, je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Napadnuté rozhodnutie je v rozpore aj s 3 ods. 3 písm. d) zákona č. 447/2015 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='447/2015%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, pretože v čase vzniku poplatkovej povinnosti bola predmetná stavba v zmysle uznesenia vlády významnou investíciou. Tvrdenie žalovaného, že stavba povolená stavebným povolením v čase vzniku poplatkovej povinnosti nespĺňala status stavby významnej investície, je nesprávne. Stavebné povolenie bolo vydané na stavbu postavenú

najmä na pozemkoch registra „C“, a to parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX Z. XXXX/XX. Na základe geometrického plánu č. 16/2015 na obnovenie právneho stavu parc. č. KNE XXXX-XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX/X-X, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX/X-X, XXXX, XXXX, XXXX-XXXX/X, XXXX/X-X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X-XXXX/X, XXXX/X vyhotoveného firmou AREA s.r.o., geodetická spoločnosť a úradne overeného Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom dňa 9.11.2018 pod č. 2386/2015 (ďalej len „geometrický plán“) boli prevedené dotknuté parcely z reg. „E“ do reg. „C“, a to: KNC parc. č. XXXX/XX bola vytvorená z KNE parc. č. XXXX/X, KNC parc. č. XXXX/XX bola vytvorená z KNE parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX, XXXX, XXXX XXXX/X, KNC parc.č. XXXX/XX bola vytvorená z KNE parc. č. XXXX/X. Všetky parcely registra „E“ zanikli zápisom geometrického plánu, ktorý bol zapísaný pod Z 5252/16 dňa 21.4.2016, pričom predmetné parcely registra „E“ boli v osvedčení ministerstva hospodárstva uvedené.

10. Žalobca ďalej namietal, že rozhodnutie žalovaného a správcu poplatku vychádzalo z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. Podľa odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia žalovaný pri rozhodovaní vychádzal z údajného rozporu v označení stavby. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na osvedčenie ministerstva, ktoré bolo vydané na stavbu „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“ a zároveň na stavebné povolenie, ktoré bolo vydané na stavbu „Rozšírenie kapacít obslužných činností pre halu H3a - rozšírený areál VW Slovakia a.s.“.

11. Žalobca argumentoval, že významná investícia sa schvaľuje ako investičný zámer, ktorý v konečnom výsledku môže zahŕňať viacero stavebných objektov. Nie je daná ani zákonná povinnosť, aby bol názov stavby uvedený v osvedčení o významnej investícii totožný s názvom stavby na stavebnom povolení. Osvedčenie ministerstva hospodárstva pre stavbu „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“ sa preto vzťahuje na všetky stavebné objekty postavené na parcelách uvedených v osvedčení, o. i. na stavbu montážna hala H3a - rozšírený areál VW Slovakia a.s.

12. Žalobca zároveň tvrdil, že skutkový stav, ktorý vzal žalovaný za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu. Geometrický plán bol prvostupňovému orgánu predložený v priebehu stavebného konania, uznesenie vlády a osvedčenie ministerstva hospodárstva boli prvostupňovému orgánu známe, resp. mali byť známe z úradnej povinnosti. Preto tvrdenie žalovaného, že v čase, kedy stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť, poplatník nepredložil žiaden doklad o významnej investícii, nemalo oporu v administratívnych spisoch.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe, doručenom krajskému súdu dňa 18.07.2018, navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Zhodne s dôvodmi rozhodnutia uviedol, že žalobca si nespĺnil povinnosť a včas nepredložil správcovi poplatku osvedčenie Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky z 31.3.2015 o významnej investícii na realizáciu stavby „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“, ktoré bolo vydané podľa § 3 ods. 2 zákona č. 175/1999 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='175/1999%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ale urobil tak až v rámci odvolacieho konania dňa 24.10.2017. Pokiaľ žalobca v správnej žalobe uvádza, že parcely registra „C“ vznikli na základe geometrického plánu č. 16/2015 prevedením z registra „E“ do registra „C“, stavebný úrad v povoľovacom procese nemal vedomosť o existencii tohto geometrického plánu. Osvedčenie o významnej investícii v zmysle stavebného zákona <aspi://module='ASPI'&link='50/1976%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> mal účastník stavebného konania predložiť k návrhu na začatie stavebného konania. Poplatková povinnosť pri miestnom poplatku za rozvoj vzniká dňom právoplatnosti stavebného povolenia a vo vzťahu k tomuto dátumu sa určujú všetky okolnosti rozhodujúce pre vyrubenie poplatku. Na základe predložených listín a dokumentov, ktoré žalobca správcovi poplatku predložil, v čase vzniku poplatkovej povinnosti nebola stavba povolená predmetným stavebným povolením označená ako „Rozšírenie kapacít obslužných činností pre halu H3a - rozšírený areál VW Slovakia a.s.“ zahrnutá pod existujúce osvedčenie č. 07599/2017-4220-33717 o významnej investícii zo dňa 28.7.2017. Miestny poplatok za rozvoj bol preto vyrubený dôvodne.

14. V replike žalobca zrekapituloval žalobné body a rozporoval tvrdenie žalovaného, že parcely uvedené v stavebnom povolení neboli zahrnuté v osvedčení ministerstva hospodárstva. Za absurdnú žalobca považoval námietku žalovaného, že príslušný stavebný úrad v povoľovacom procese nemal vedomosť o existencii geometrického plánu, resp. že mu zo strany stavebníka nebol predložený. Stavebný úrad mal, resp. mal mať vedomosť o geometrickom pláne a majetkových vzťahoch v rámci predmetného územia z územného rozhodnutia č. 2015/2162/UR/15/PL z 16.10.2015, keďže toto bolo vydané na parcely registra „E“ a naň nadväzujúce stavebné povolenie už na parcely registra „C“.

15. Rozsudkom č.k. 5S/41/2018-77 z 19.5.2020 krajský súd rozhodnutie žalovaného ako i prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konania a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

16. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil predovšetkým tým, že:

- z § 1 ods. 2 písm. c) zákona č. 175/1999 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='175/1999%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> jednoznačne vyplýva, že významnou investíciou je stavba, o ktorej vláda uznesením rozhodla, že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Konštitutívne účinky statusu „stavba významnej investície“ teda vznikajú už okamihom prijatia uznesenia vlády o tom, že určitá stavba je významnou investíciou. Tento výklad podporuje aj znenie § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='175/1999%20Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ktoré predpokladá vznik predkupného práva štátu k nehnuteľnosti už okamihom prijatia uznesenia vlády, následne osvedčenie o významnej investícii vydané ministerstvom hospodárstva už len deklaruje existujúci právny stav, že ide o významnou investíciu. Inými slovami vydaním osvedčenia sa len potvrdzuje to, čo už reálne existuje, a nekonštituuje sa nový právny stav, čo vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 175/1999 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='175/1999%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>,
- správne orgány oboch stupňov boli povinné v čase rozhodovania o vyrubovaní miestneho poplatku za rozvoj prihliadať na to, že vláda dňa 24.7.2017 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii k stavbe, ktorá je predmetom vyrubenia miestneho poplatku za rozvoj a mali mať o ňom vedomosť (R 54/2018). Neobstojí preto tvrdenie žalovaného, že žalobca predložil osvedčenie o významnej investícii z 28.7.2017 až v odvolacom konaní a nie už pri podaní žiadosti o vydanie stavebného povolenia. Správne konanie v prvom aj druhom stupni pritom tvorí jeden celok a aj v odvolacom konaní sa môže účastník konania brániť predkladaním dôkazov,
- vo veci boli vydané dve osvedčenia o významnej investícii: č. 14260/2015-1000-16178 z 31.3.2015 s popisom nehnuteľností a č. 07599/2017-4220-33717 z 28.7.2017, ktorým sa rozšíril okruh nehnuteľností uvedený v predchádzajúcom osvedčení z 31.3.2015. Stavebné povolenie sa pritom týkalo aj pozemkov uvedených už v osvedčení č. 14260/2015-1000-16178 z 31.3.2015.

III. Konanie na kasačnom súde

17. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol zrušenie rozsudku krajského súdu a vrátenie mu veci na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť sťažovateľ podal z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, pretože krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie videl sťažovateľ predovšetkým v tom, že sťažovateľ nepredložil žiadne doklady, ktoré by preukazovali, že povolená stavba je významnou investíciou a teda v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, pričom následne až v odvolacom konaní doložené osvedčenie ministerstva hospodárstva o významnej investícii nebolo možno zohľadniť, pretože prvostupňový orgán o ňom nevedel a tiež predložené osvedčenie z 31.5.2015 sa týkalo stavby „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“ a nie stavebným povolením povolenej stavby „Rozšírenie kapacít obslužných činností pre halu H3a - rozšírený areál VW Slovakia a.s.“.

18. Žalobca sa vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti stotožnil s napadnutým rozsudkom krajského súdu, na základe čoho navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť.

IV. Právny názor kasačného súdu

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť od 1.8.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky od 1.8.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 1.8.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp. zn. 8Sžfk/72/2020. Od 1.8.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

20. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523438'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523439'&ucin-k-dni='30.12.9999'> preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ v lehote včas (§ 443 ods. 1 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523443'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom pri svojom rozhodovaní bol vedený nasledujúcimi právnymi úvahami.

21. V prejednávanej veci sa jedná o právne vzťahy týkajúce sa významnej investície podľa zákona č. 175/1999 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='175/1999%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v nadväznosti na stavebné konanie a miestny poplatok za rozvoj.

22. Vo vzťahu k stavebnému konaniu zákon č. 175/1999 Z.z. s významnou investíciou spojil osobitný režim zjednodušeného usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb. Stavba sa stáva významnou investíciou na základe prijatého uznesenia Vlády Slovenskej republiky, pričom na zdokladovanie tejto skutočnosti Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky vydáva osvedčenie o významnej investícii. Toto osvedčenie má už len deklaratórny charakter a slúži predovšetkým ako doklad preukazujúci charakter významnej investície príslušnej stavby v nadväzujúcich právnych vzťahoch. Jedným z takýchto právnych vzťahov je aj skutočnosť, že stavba, ktorá je významnou investíciou, nie je predmetom miestneho poplatku za rozvoj v zmysle § 3 ods. 3 písm. d) bod 10 zákona č. 447/2015 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='447/2015%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v znení účinnom do 29.11.2019.

23. Vo vzťahu k preskúmvanej veci kasačný súd konštatuje, že uznesením vlády č. 354/2017 z 24.7.2017 bol schválený návrh na zmenu osvedčenia o významnej investícii na stavbu realizovanú žalobcom pod označením „Rozšírenie kapacít závodu na výrobu automobilov v Bratislave“. Túto skutočnosť následne deklarovalo osvedčenie ministerstva hospodárstva z 28.7.2017

24. Jednou zo súčastí tejto stavby bola aj stavba „Rozšírenie kapacít obslužných činností pre halu H3a - rozšírený areál VW Slovakia a.s.“, ktorá bola povolená rozhodnutím - stavebným povolením vydaným Mestskou časťou Bratislava - Devínska Nová Ves pod č. 2017/873/G/38/Vs z 12.9.2017, právoplatným dňa 22.9.2017. Táto skutočnosť nesporne vyplýva z porovnania polohy a záznamu príslušných pozemkov parciel registra "E" uvedených v osvedčení o významnej investícii a nim zodpovedajúcim pozemkom parcelám registra "C" uvedeným v stavebnom povolení v zmysle geometrického plánu č. 16/2015.

25. Z uvedeného je zrejmé, že predmetná stavba najprv nadobudla charakter významnej investície a až následne došlo k jej právoplatnému povoleniu rozhodnutím stavebného úradu. Práve moment nadobudnutia právoplatnosti stavebného povolenia je pritom rozhodujúcim momentom pre vznik poplatkovej povinnosti pri miestnom poplatku za rozvoj podľa § 4 ods. 1 zákona č. 447/2015 Z.z. Je teda nesporné, že z materiálneho hľadiska pri stavbe „Rozšírenie kapacít obslužných činností pre halu H3a - rozšírený areál VW Slovakia a.s.“ nedošlo k vzniku poplatkovej povinnosti vzťahujúcej sa k miestnemu poplatku za rozvoj.

26. V predmetnej veci sa jedná o vzájomné prelínanie sa troch administratívnych konaní a to konania o žiadosti o vydanie osvedčenia o významnej investícii, stavebného konania a daňového (poplatkového) konania, keďže v procesnej rovine sa na správu miestneho poplatku za rozvoj subsidiárne vzťahuje zákon č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (§ 12 ods. 3 zákona č. 447/2015 Z.z.).

27. Pre posúdenie, či určitá stavba je predmetom miestneho poplatku za rozvoj, t.j. na účel postupu v daňovom (poplatkovom) konaní je pritom irelevantné, či stavebník v rámci stavebného konania stavebnému úradu preukazoval, že povoľovaná stavba je významnou investíciou. Správca poplatku sa preto nemôže v rámci vyrubovacieho konania výlučne sústrediť len na to, či v rámci stavebného konania stavebník v súlade s § 3 ods. 4 zákona č. 175/1999 Z.z. doložil osvedčenie o významnej investícii. V závislosti od osobitostí konkrétnej stavby totiž stavebník preukazovanie tejto skutočnosti v stavebnom

konaní nemusel považovať za dôležité. Naopak je potrebné zobrať do úvahy, že konštitutívnym právnym aktom, na podklade ktorého vzniká významná investícia, je už príslušné uznesenie vlády.

28. Uznesenie vlády je univerzálnym spôsobom rozhodovania vlády ako vrcholného orgánu výkonnej moci, ktorá je vo všeobecnosti realizovaná orgánmi verejnej správy, medzi ktoré nesporne patria aj finančné orgány konajúce a rozhodujúce vo veciach miestneho poplatku za rozvoj. Uznesenie vlády teda pre orgány verejnej správy predstavuje všeobecne známu skutočnosť a to v podstate od momentu prijatia. Všeobecne známe skutočnosti pritom nie sú predmetom samotného dokazovania (§ 24 ods. 3 druhá veta daňového poriadku), ale ich existencia sa bez ďalšieho berie pri rozhodovaní do úvahy. To znamená, že ak je správcom miestneho poplatku za rozvoj obec, resp. v Bratislave mestská časť, ktorá ho na svojom území uložila (§ 12 ods. 1 zákona č. 447/2015 Z.z.), musí z úradnej povinnosti prihliadať na skutočnosť, že určitá stavba má povahu významnej investície. Obci, resp. mestskej časti sú pritom miestne reálie známe, súčasne vykonáva funkciu stavebného úradu a zároveň uznesenia vlády sú verejne prístupné. Obdobný záver nakoniec vyplýva, ako správne podotkol krajský súd, aj z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 54/2018), v zmysle ktorej majú katastrálne orgány zohľadňovať zákonné predkupné právo štátu vznikajúce ex lege schválením významnej investície uznesením vlády (§ 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z.z.).

29. Z administratívneho spisu vyplýva, že daňové konanie vo veci miestneho poplatku za rozvoj v podobe vyrubovacieho konania začalo priamo vydaním prvostupňového rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves č. 1640002622/2017/5 z 9.10.2017, ktorým bol žalobcovi vyrubený miestny poplatok za rozvoj. Žalobca sa teda nemal možnosť vôbec vyjadriť k podkladom tohto rozhodnutia. V prípade vyrubovacieho konania týkajúceho sa daní je pritom začatie konania vo všeobecnosti spojené s doručením výzvy, ku ktorej sa daňový subjekt má možnosť vyjadriť, pričom prerokovanie pripomienok a doložených dôkazov je predpokladom následného rozhodnutia vo veci (§ 68 ods. 1 až 3 daňového poriadku). Analogicky by mal byť preto takýto postup zachovaný aj v prípade miestneho poplatku za rozvoj. Automatické spojenie rozhodnutia o vyrubení miestneho poplatku za rozvoj s nedoložením osvedčenia o významnej investícii v inom administratívnom konaní -stavebnom konaní preto nemôže obstať, keďže nezohľadňuje osobitosti, aké môžu nastať v konkrétnom prípade.

30. Žalobca preto mohol v rámci daňového (poplatkového) konania prvýkrát argumentovať skutočnosťou, že spolpatnená stavba je významnou investíciou, až v rámci odvolania proti prvostupňovému rozhodnutiu.

31. Tým, že žalovaný takúto argumentáciu v odvolacom konaní neuznal, jednoznačne pochybil a to niekoľkonásobne. Jednak z vyššie uvedeného vyplýva, že zo strany správcu poplatku mala byť existencia významnej investície vo vzťahu k dotknutej stavbe posudzovaná ako všeobecne známa skutočnosť a v pochybnostiach malo byť v tomto smere vykonané dokazovanie s možnosťou stavebníka vyjadriť sa k veci. Zároveň žalovaný úplne odignoroval procesnú notoriu, v zmysle ktorej prvostupňové a odvolacie konanie tvoria jeden celok. Daňový poriadok totiž neustanovuje žiadnu koncentračnú zásadu, ktorá by obmedzovala vykonávanie dokazovania len pred prvostupňovým orgánom, pričom takýto záver nevyplýva ani zo zákona č. 447/2015 Z.z. Kasačný súd v tejto súvislosti naopak poukazuje na znenie § 74 ods. 2 a 3 daňového poriadku, z ktorého potreba dokazovania pri nastúpení nových skutkových a právnych okolností v rámci odvolacieho konania nesporne vyplýva.

32. Pokiaľ teda sťažovateľ argumentoval v rámci kasačnej sťažnosti neunesením dôkazného bremena zo strany žalobcu, bol tento jeho právny záver nielenže nesprávny ale úplne sa vymykajúci požiadavke odbornosti ako i atribútu dobrej verejnej správy [čl. 41 Charty základných práv Európskej Únie, odporúčanie CM/Rec (2007) Výboru ministrov členských štátov Rady Európy z 20.6.2007].

33. Z vyššie uvedeného súčasne vyplýva, že kasačný súd sa nemohol stotožniť ani s námietkou, že spolpatnená stavba nezodpovedala stavbe majúcej povahu významnej investície. Z povahy veci je zrejmé, že stavba majúca povahu významnej investície môže byť v stavebnotechnickej rovine realizovaná viacerými stavbami, ktoré môžu mať iné označenie, než „celková“ stavba. Pre identifikáciu, či sa jedná o takúto stavbu, slúži predovšetkým porovnanie stavebných pozemkov. V tomto smere však nemožno opomenúť, že osvedčenie o významnej investícii sa vydáva v dobe pred realizáciou stavby a môže zohľadňovať vlastnícky zápis v katastri nehnuteľností vedený na pozemkoch parcelách registra „E“, zatiaľ čo stavebné povolenie už môže zohľadňovať medzičasom vyhotovený, resp. zapísaný geometrický plán, transformujúci vlastnícky zápis na pozemky parcely registra „C“. Tieto skutočnosti sú

prítom v zásade zistiteľné z katastra nehnuteľností, pričom v prípade pochybností je správca poplatku oprávnený vykonať v tomto smere príslušné dokazovanie.

34. Po preskúmaní dôvodu kasačnej sťažnosti a s nim spojených sťažnostných bodov došiel preto kasačný súd k záveru o ich nedôvodnosti. Zo strany kasačného súdu nebolo teda zistené, že by krajský súd v konaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

35. Z uvedených dôvodov preto kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP <aspi://module='ASPI'&link='162/2015%20Z.z.%2523461'&ucin-k-dni='30.12.9999'> ako nedôvodnú zamietol.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd v zmysle § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi voči sťažovateľovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

37. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.